

Om inbördeskrig

En kvantitativ studie om inomstatliga väpnade konflikters
varaktighet

Abstract

Den här studiens syfte är att bidra till teoriutveckling inom området som berör inomstatliga väpnade konflikters varaktighet. Vi ställer elva hypoteser om hur olika variabler påverkar inomstatliga väpnade konflikters varaktighet som vi sedan analyserar kvantitativt. En del av hypoteserna är kopplade till Colliers (et al. 2004) och Fearons (2004) teorier kring inbördeskrig, men vi har även formulerat egna hypoteser som vi prövar. Materialet utgörs av data från QoG-databasen (Quality of Government). Resultatet visar att lingvistisk fraktionisering och befolkningsmängd påverkar konfliktlängden positivt. Medan socioekonomisk utveckling har ett negativt samband. En intressant slutsats är att hög lingvistisk fraktionisering bidrar till längre konfliktlängd och att hög religiös fraktionisering däremot ger kortare konfliktlängd.

Nyckelord: Konflikter, Etnisk Fraktionisering, Kvantitativ, Inbördeskrig, Autonoma regioner, Lingvistisk Fraktionisering, Religiös Fraktionisering, Inomstatliga Konflikter,

Antal ord: 8983

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Syfte och frågeställning.....	1
1.2	Teori	2
1.3	Metod och material.....	4
2	Hypotesformulering	6
3	Operationalisering	10
3.1	Beroende variabel.....	10
3.2	Oberoende variabler	11
4	Metod och material	15
4.1	Material	15
4.2	Metod	15
4.2.1	Korrelationsanalys.....	15
4.2.2	Variabeluppdelning	16
4.2.3	Multivariat regressionsanalys.....	17
4.2.4	Regressionsmodeller	18
5	Analys	20
5.1	Resultat.....	20
5.2	Slutsats	23
5.2.1	Invändningar.....	24
5.2.2	Förslag på fortsatt forskning	25
6	Referenser	27

1 Inledning

Inbördeskrig har visat sig vara långt mer förekommande än mellanstatliga konflikter sedan andra världskrigets slut (UCDP). Mellan 1946 och 1999 ägde omkring 127 inbördeskrig, med minst 1000 döda, rum. Under perioden dog enligt Fearon uppskattningsvis 16,2 miljoner människor, vilket är mer än fem gånger så många som i de mellanstatliga konflikterna som ägde rum under samma period (Fearon et al. 2003, s. 75). Inbördeskrig varar även i genomsnitt mycket längre än mellanstatliga konflikter (Collier et al. 2004, s. 253).

Trots detta existerar förhållandevis få teorier kring inomstatliga konflikter jämfört med mellanstatliga konflikter. Dessutom verkar resultaten hos stora kvantitativa studier på området vara ganska motsägelsefulla (Hegre 2004, s. 250), vilket är både märkvärdigt och intressant. Efter kalla krigets slut ökade antalet inomstatliga väpnade konflikter dramatiskt och nådde sin höjdpunkt 1992, då över 50 inomstatliga väpnade konflikter pågick samtidigt. Sedan dess har de inomstatliga konflikterna minskat i antal medans inblandningen i de interna konflikterna från utomstående stater har ökat (UCDP:a). Nedan följer uppsatsens syfte och frågeställning, följt av en teoridel. I slutet på kapitlet beskrivs uppsatsens metod och material.

1.1 Syfte och frågeställning

Vi har valt att utföra en empirisk studie med förklarande ambitioner för att bidra till teoriutveckling inom området som berör inomstatliga väpnade konflikters längd. I vår uppsats förhåller vi oss till ett nomotetiskt forskningsideal då vi avser att förklara det generella, snarare än det exceptionella. Vår uppsats är kumulativ i den mån att den bygger på tidigare forskning inom området. Följaktligen ligger vår ambition i att pröva några av de befintliga teoriernas förklaringsförmåga beträffande vilka faktorer som har inverkan på inomstatliga konflikters varaktighet.

Syftet med denna uppsats är att förklara vilka faktorer som påverkar inomstatliga väpnade konflikters längd. Inomstatliga väpnade konflikter intresserar oss eftersom så många människor far illa på grund av dess konsekvenser. Att förstå vilka faktorer som bidrar till att vissa inomstatliga konflikter varar längre än andra torde vara intressant för både allmänheten och beslutsfattare.

Vår *frågeställning* lyder:

- *Vilka faktorer påverkar inomstatliga väpnade konflikters varaktighet?*

1.2 Teori

Det här avsnittet är inte menat till att fullt ut beskriva de tillämpade teorierna i den här uppsatsen utan utgör endast en förenklad sammanställning av den tidigare forskningen på området och de teorier som vi avser använda oss av i uppsatsen. Med tanke på uppsatsens omfång och våra egna förutsättningar skall dock klargöras att vi inte gör anspråk på att ge en heltäckande eller rättvis bild av hela den tidigare forskningen på området. Vi anser rimligen att avsnittet bör betraktas som en "minidiskurs"¹ på området som berör inomstatliga väpnade konflikters varaktighet. Det bör även poängteras att vårt valda problemområde är relativt outforskat och följaktligen existerar relativt få teorier kring det. Härnedan följer en kort redogörelse för teorierna som ligger till grund för vår uppsats. Under uppsatsens gång kommer ytterligare detaljer tillhörande teorierna att framträda, speciellt i samband med vår egen hypotesformulering i nästa kapitel. För att texten inte ska bli tjatig eller hackig så använder vi ofta andra termer på begreppet "inomstatliga väpnade konflikter". Exempelvis "konflikter" eller sammansatta termer som "konfliktlängd". Det är emellertid viktigt att inledningsvis poängtera att den begreppsliga innebörden (inomstatliga väpnade konflikter) är samma då vi använder oss av sådana termer.

Collier et al. (2004) anstränger sig i artikeln "On the duration of civil war" att förklara inbördeskrigs varaktighet med hjälp av kvantitativa metoder. De testar tre olika teorier som utgår ifrån deras tidigare forskning på området som berör orsaker till inbördeskrigs uppkomst. Den första teorin "rebellion-as-investment" menar att inbördeskrig initieras av en grupp för att det finns ett mål som de förväntar sig att uppnå vid en eventuell seger (Collier et al. 2004, s. 254). Teorin bygger på en cost benefit analys där krig förväntas innebära en nettokostnad medans seger antas innebära en nettovinst. Collier et al. (2004, s. 254) menar att ju längre en konflikt pågår desto högre blir nettokostnaden och följaktligen nettovinsten lägre. Därmed drar Collier et al. (2004, s. 254) slutsatsen att ju högre nettovinsten beräknas vara vid en eventuell seger desto längre kommer konflikten att pågå. Vinstutdelningen vid en eventuell seger kan vara egennyttig i form av kontroll över statskassan eller oegennyttig i form av ett slut på förtryck. Därför menar de att konfliktens längd borde öka med graden av politiskt förtryck (Collier et al. 2004, s. 254). "Rebellion-as-investment" förklarar således ett inbördeskrigs längd med hur den revolterande gruppens cost benefit kalkyl ser ut.

¹ Esaiasson et al. (2007, s. 19) menar att det rimligen kan krävas två centrala arbeten för en uppsats med samma omfång som våran.

Den andra teorin "rebellion-as-mistake" fokuserar på hur de revolterande grupperna överskattar sina militära förmågor. Då inbördeskrig är socialt kostsamt, är det alltid möjligt att tänka sig en avtalad återgång till fred, som de stridande parterna tjänar på (Collier et al. 2004, s. 254). Om de stridande parterna däremot överskattar sina chanser till seger kan ett sådant avtal utgå och konflikten fortsätta, därav "rebellion-as-mistake". Detta resonemang leder till antagandet att varje inbördeskrigs förutsättningar för fred ökar med tiden (Collier et al. 2004, s. 254-255). Vidare menar Collier et al. (2004, s. 255) att inbördeskrigs sociala kostnader varierar i olika samhällen och att samhällen med högre inkomst per capita har mer att förlora. Vi tolkar det som att kostnaden potentiellt sett är högre för dessa länder. Därför borde inkomst per capita i ett land vara negativt relaterad till ett inbördeskrigs längd resonerar Collier et al. (2004, s. 255). Ytterligare en tes som Collier et al. (2004, s. 255) driver är att en konflikts varaktighet beror på omfördelningen av inkomst efter en eventuell seger. Om inkomstfördelningen efter en potentiell seger innebär en kraftig omfördelning till någon grupps förmån borde även de svagt överoptimistiska gruppernas incitament till ett avtal vara väldigt låga. Om det råder hög ekonomisk ojämlikhet i ett samhälle är förflyttningen (omfördelningen efter vinst) från att vara "längst ner" till "högst upp" störst, vilket enligt teorin leder till antagandet om att den initiala inkomstojämlikheten är positivt relaterad till konfliktens varaktighet, resonerar Collier et al. (2004, s. 255). "Rebellion-as-mistake" motsätter sig alltså inte "rebellion-as-investments" logik. Dock betonar den förstnämnda att långa konflikter beror på misskalkyler.

Den tredje teorin "rebellion-as-business" menar att en grupp revolterar endast om det är lönsamt (Collier et al. 2004, s. 256). Lönsamheten innefattar inte samhällskostnaderna utan handlar om den egna vinsten i form av inkomster eller tillfredsställelse (Collier et al. 2004, s. 255). Eftersom revolter i princip alltid är lönsamt för de som revolterar enligt teorin menar Collier et al. (2004, s. 256) att de fortlöper så länge de inte klassas som misstag. Vidare menar Collier et al. (2004, s. 256) att chanserna för fred borde öka när priserna på den revolterande gruppens huvudsakliga exportvara (förslagsvis kontraband som ex. droger) är låg eftersom de sätter press på gruppens egna kostnader i förhållande till vinsten. I ekonomiska termer kan man säga att konfliktlängden tenderar att öka om kredit överstiger debet hos den revolterande gruppen. Sammanfattningsvis kan vi konstatera att de tre teorierna ovan förutsätter att det är grupper som strider och inte individer. Detta är ett centralt antagande för uppsatsen. Vi ser även att Collier et al. (2004) tillämpar ett deduktivt tillvägagångssätt med starka rational choice drag.

Som komplement till dessa "grand theories" använder vi oss utav James D. Fearons artikel "Why Do Some Civil Wars Last so Much Longer than Others?" (Fearon 2004). Fearon (2004, s. 286) tillämpar ett annat tillvägagångssätt för att förklara inbördeskrigs varaktighet. Han arbetar induktivt och delar in konflikters orsaker i olika kategorier som han menar har haft inverkan på konfliktlängden.

Resultatet från den empiriska undersökningen föreslår att konflikter som klassas som "sons-of-the-soil"² varat substantiellt längre. Även konflikter där den revolterande gruppen finansieras av kontraband visar sig ha haft längre varaktighet (Fearon 2004, s. 297). Utöver dessa faktorer finner Fearon några av följande "usual suspects"³ signifikanta. Han finner ett positivt signifikant samband mellan grad av etnisk fraktionisering och konfliktlängd (ju högre grad av etnisk fraktionisering, desto längre konflikt) (Fearon, 2004, s. 287). Även inkomst i form av låg BNP per capita har ett signifikant positivt samband på konfliktlängd. Dock visar Fearon (2004, s. 287) att BNP per capita blir insignifikant då han inkluderar variabler för "kontraband" och "sons-of-the-soil". Fearon (2004, s. 287) finner även att större stater har längre konflikter. Vidare finner han ett svagt stöd för att etniska och separatistiska konflikter varar längre. Samt att kostnaden för konflikt (antalet döda) kortar ner en konflikts längd. Däremot finner han inget stöd för huruvida konfliktlängden påverkats om staten varit demokratisk då konflikten utbröt (Fearon 2004, s. 287-289). Förutom variabler kopplade till Colliers (et al. 2004) teorier ovan är det främst dessa faktorer som vi vill pröva i vår uppsats.

Dessa teorier och hypoteser har legat till grund för vår egen analysmodell. En teori kan sägas bestå av ett antal sammanhängande hypoteser. I vårt fall är det är ganska tydligt strukturerat på det viset. Många av de hypoteser som vi lägger fram i nästa kapitel är kopplade till Colliers (et al. 2004) "grand theories". På grund av uppsatsens omfång har vi emellertid varit tvungna att avgränsa oss vilket inneburit att vi inte redogjort för alla hypoteser som legat till grund för teoribildningen ovan. Esaiasson et al. (2007) skiljer mellan de teoretiska ansatserna att pröva och att utveckla teorier. Vår ansats passar bäst in på den sistnämnda eftersom vi ämnar pröva både variabler som prövats tidigare och variabler som inte prövats tidigare (Esaiason et al. 2007, s. 125). Operationaliseringarna och definitionerna i vår uppsats är till viss del annorlunda jämfört med den tidigare forskningen, och även här kommer våra teoriutvecklande ambitioner in i sammanhanget. Vi strävar således även efter att utveckla de operationella indikatorerna som utgjort den tidigare forskningens hypoteser, samt att ställa ett par helt nya hypoteser inom ramarna för de övergripande teorierna. Vi utelämnar alltså några hypoteser som Collier et al. (2004) och Fearon (2004) använt för att stödja sina teorier, men eftersom teorierna är uppdelade i hypoteser ser vi inget problem med att göra på det viset.

1.3 Metod och material

² Syftar till konflikt över land eller naturresurser mellan perifera etniska minoriteter och migranter tillhörande en dominant etnisk grupp stödda av statsväsendet (Fearon 2004, s. 277).

³ Termen "usual suspects" används inom jämförande studier för att benämna de på det givna området frekvent undersökta variablerna (Esaiason et al. 2007 s. 140).

Kvalitativ metod kräver oftast fokus på ett eller ett fåtal analysenheter (Landman 2008, s. 20). Eftersom vi är ute efter att förklara det generella skulle exempelvis en fallstudie på ett land inte vara tillräckligt generaliserbar för att uppfylla studiens syfte. Inte heller skulle en komparativ studie på ett halvt dussin länder vara den mest attraktiva metoden i vårt fall. Den metod som vi anser vara bäst lämpad för vårt syfte är kvantitativ metod med många analysenheter, som i vårt fall utgörs av länder. Eftersom vårt syfte ligger på en hög abstraktionsnivå är det naturligt att analysera många länder (Landman 2008, s. 26-27).

Inom kvantitativ metod brukar man framställa olika metoder som olika verktyg som hör hemma i en enda stor verktygslåda för kvantitativa studier (se Esaiason et al. 2007, s. 394). Det är således forskarens uppgift att plocka fram ett passande verktyg i förhållande till det uppdrag som ska utföras för att resultatet ska bli så bra som möjligt. Vi har valt att använda oss av verktyget linjär regressionsanalys. Analysen har utförts i dataprogrammet SPSS. Materialet består av data från QoG-databasen (QoG) som i sin tur utgör en sammanställning av data från flera underliggande databaser.

2 Hypotesformulering

Nedan följer vår hypotesformulering. Den består av flera resonemang som utmynnar i kort formulerade hypoteser.

”Rebellion-as-investment” menar att konfliktens längd ökar med utdelningen från en eventuell vinst. Utdelningen kan innebära friheten från politiskt förtryck. Vidare torde det politiska förtrycket vara högre i ickedemokratiska länder. Fearon (2004, s. 288) testar för huruvida demokratiska stater har kortare inbördeskrig än ickedemokratiska stater genom att titta på huruvida landet var en demokrati eller inte året innan konflikten startade. Resultatet visar att det inte existerar något samband mellan demokrati och konfliktlängd. Vi menar dock att Fearons (2004, s. 288) analys kan testas igen och utvecklas ytterligare. Fearon mäter i sin analys endast huruvida länderna klassades som demokratiska året innan konflikterna startade i respektive land. Således kan ”tillfälliga” demokratier smyga in i analysen. Detta skulle kunna ge missvisande resultat om det skedde i stor utsträckning, vilket vi inte vet. Därför menar vi att man kan komplettera genom att titta på hur länge ett land har varit demokratiskt för att avgöra dess demokratiska status. Fearons (2004) mått tar endast med institutionell demokrati och bortser från demokratisk politisk kultur. I och med att vi mäter både hur länge länderna i analysen varit demokratiska och i vilken utsträckning de är demokratiska får vi även med hur demokratiska krafter i länderna påverkat konfliktlängden. På så sett ämnar vi alltså få med ett visst mått på demokratisk politisk kultur. Vår första hypotes lyder:

- *H1: Ju högre grad av demokrati desto kortare konflikter.*

Under teorin ”Rebellion-as-mistake”, som tidigare redogjorts för, menar Collier et al. (2004, s. 255) att per capita inkomst är negativt relaterad till inbördeskrigs längd. Detta eftersom de sociala kostnaderna enligt Collier et al. (2004, s. 255) är högre i länder med högre per capita inkomst. Även Fearon (2004, s. 287) finner att låg per capita inkomst ger upphov till längre konflikter. Vår andra hypotes lyder:

- *H2: Ju högre per capita inkomst desto kortare konflikter.*

Collier et al. (2004, s. 255) menar att hög ojämlikhet i ett land ger större incitament för de lägst ställda i ett land att revoltera vilket leder till följande hypotes:

- *H3: Ju högre ojämlikhet desto längre konflikter.*

Hypotesen stöds även av de andra två teorierna eftersom rekryteringskostnaderna för de stridande grupperna blir lägre ju högre ojämlikheten är (Collier et al. 2004, s. 256).

Collier et al. (2004, s. 263) menar att etnisk fraktionalisering har ett icke monotont samband med inbördeskrigs varaktighet. Enligt dem har länder med medelmåttlig etnisk fraktionalisering långa inbördeskrig, medan länder med svag och hög grad av etnisk fraktionalisering har kortare inbördeskrig (Collier et al. 2004, s. 263). En förklaring till detta anser Collier et al. (2004, s. 263) vara att när det vid en medelmåttlig grad av etnisk fraktionalisering existerar färre, förslagsvis två stora grupper inom landet som krigar (varav den ena är staten), tenderar konflikten att bli längre på grund av ökad sammanhållning i den revolterande gruppen. Och allteftersom etnisk fraktionalisering ökar, tenderar sammanhållningen att minska, vilket skulle minska de revolterandes storlek och styrka, och därmed leda till kortare konflikter (Collier et al. 2004, s. 263). Denna förklaring är ett resultat av ett deduktivt resonerande som dock har vissa brister. Collier et al. (2004, s. 263) förklarar exempelvis inte varför låg etnisk fraktionalisering skulle leda till kortare konflikter. Vi tycker att etnisk fraktionalisering borde delas upp i två separata variabler. Därför delar vi upp etnisk fraktionalisering i (1) religiös fraktionalisering och (2) lingvistisk fraktionalisering. Vårt antagande är att lingvistisk samhörighet spelar större roll än religiös samhörighet vad gäller människors etniska identitetsskapande. Därmed tror vi att samhörigheten i större utsträckning grundar sig i språklig gemenskap. Grundantagandet ligger i att det finns någon slags antagonism mellan de olika ”etniska” identiteterna och att denna antagonism ökar vid en väpnad konflikt. Därav förmodar vi att ju högre den etniska fraktionaliseringen i ett land är desto svårare torde det vara att skapa fred i landet. Vårt resonemang leder oss fram till följande två hypoteser där vi förväntar oss ett starkare samband i H5:

- *H4: Ju högre religiös fraktionalisering desto längre konflikter.*
- *H5: Ju högre lingvistisk fraktionalisering desto längre konflikter.*

Utöver religiös- och lingvistisk fraktionalisering testar vi även för hur olika procentuella fördelningar i länders näst största etniska grupp, största etniska grupp, samt andel som talar det vanligaste språket påverkar konfliktlängden. Ju större den näst största etniska gruppen är desto mer ”medel måttlig” borde etnisk fraktionalisering vara. Som tidigare nämnt menar Collier et al. (2004, s. 263) att just medelmåttlig etnisk fraktionalisering leder till längre konflikter. Samtidigt borde etnisk fraktionalisering minska om den största gruppen är i stor majoritet, vilket enligt Collier et al. (2004, s. 263) alltså skulle leda till kortare konflikter. Detta leder till följande hypoteser:

- *H6: Ju större den näst största etniska gruppen är desto längre konflikter.*
- *H7: Ju större majoritet den största etniska gruppen utgör desto kortare konflikter.*

Om andelen som inte talar det officiella språket är stor kan det innebära problem för samhället att fungera på ett effektivt sätt. Risken finns att de som inte talar det vanligaste språket hamnar utanför resten av samhället och att det i ett sådant fall kan orsaka konflikter. Vår hypotes lyder således:

- *H8: Ju större andel som inte talar det vanligaste språket desto längre konflikter.*

Både Collier et al. (2004, s. 263) och Fearon (2004, s. 287) menar att konfliktlängden påverkas av ett lands befolkningsstorlek. Collier et al. (2004, s. 263) finner exempelvis att den genomsnittliga konfliktlängden ökar med 18 % då landets storlek fördubblas. Liknande resultat påträffas av Fearon (2004, s. 287) som visar en signifikant skillnad i konfliktlängd mellan de minsta och de största länderna. Detta leder oss fram till vår tredje hypotes:

- *H9: Ju större befolkning i ett land desto längre konflikter.*

Vi tror att länder med autonoma regioner ger upphov till kortare inbördeskrig. Om ett land har givit upp en region inom sina gränser visar det möjligtvis på en förmåga att kompromissa och förhandla. Förmodligen har den autonoma regionen tillåtits från regeringens sida på grund av att alternativkostnaderna för fred hade varit högre. Den revolterande gruppen torde således varit starkare från början i ett land som senare tillåtit en autonom region. Dessutom tror vi att gruppen som besitter en autonom region ofta kan växa sig starkare på grund av att de har ett geografiskt tillskrivet område där de kan söka skydd. Sammanhållningen hos en grupp i samma område med ett hot utifrån borde vara större än hos en grupp som är utspridd över ett stort geografiskt område. Om en grupp inhyses i en autonom region kan den troligtvis växa sig starkare jämfört med om den vore geografiskt utspridd och följaktligen torde den också kunna skaffa sig en starkare militär. Om autonoma regioner sålunda ger upphov till kraftfullare militärt motstånd mot regeringen borde kostnaderna för strid mot gruppen i den autonoma regionen öka och därmed borde striderna bli kortare. Hypotesen kan kopplas till teorin ”rebellion-as-mistake”. Vår sjunde hypotes lyder:

- *H10: Länder med autonoma regioner har kortare konflikter.*

Utöver dessa hypoteser testar vi hur länders socioekonomiska utveckling påverkar inomstatliga väpnade konflikters varaktighet. Collier et al (2004) menar att samhällskostnaderna är högre i länder med hög inkomst per capita eftersom det är dyrare, alltså att det finns mer att förlora i ett land där medelinkomsten är hög. Vi menar att socioekonomisk utveckling är en bättre operationalisering på ”kostnader” som står på spel vid en eventuell konflikt. Anledningen till att varken Collier eller Fearon inte tagit med HDI-index i deras analyser går bara att spekulera i men det är troligtvis en fråga om antal saknade värden i datauppsättningen eftersom deras material har några år på nacken. Vår sista hypotes lyder följaktligen:

- *H11: Ju lägre socioekonomisk utveckling desto längre konflikter.*

3 Operationalisering

3.1 Beroende variabel

Inomstatliga konflikters varaktighet

Mätt år: 1990-2009, antal värden(stater): 171

I vårt arbete är det inomstatliga konflikters varaktighet som vi ämnar undersöka. Då QOG-databasen saknar denna specifika variabel har vi själva fått konstruera denna variabel utifrån de variabler som finns att tillgå. Detta är gjort i flera steg och vi tänkte här kortfattat beskriva hur vi gått tillväga.

Vi är intresserade av att undersöka inomstatliga konflikters varaktighet under tidsperiod 1990 fram till idag, därför var vi tvungna att använda oss av den QOG-databas som innehåller data för en längre tidsperiod (Time-Series Data). Här har vi sedan avgränsat oss till vår valda tidsperiod.

Vi har använt oss utav tre olika variabler då vi konstruerat vår egen variabel för inomstatliga konflikters varaktighet, samtliga kommer från Uppsala Conflict Data Program. Deras definition på väpnade konflikter är att det ska vara åtminstone 25 krigsrelaterade döda per år. Detta är då den lägsta graden av konfliktintensitet, men eftersom vi är intresserade av att undersöka alla inomstatliga konflikter, oavsett dess intensitet, har vi valt att inkludera samtliga. De två variabler som beskriver inomstatliga konflikter är *ucdp_type3* och *ucdp_type4*. Den sistnämnda tar även upp inomstatliga konflikter där det förekommit intervention från en annan stat, något som vi också valt att ta med. För att undvika att den intervenerande staten kommer med i analysen har vi valt att ta hjälp av en tredje variabel, *ucdp_loc*. Denna variabel anger om landet är listat som plats för konflikten, och detta är ett villkor som måste vara uppfyllt för att det ska räknas som en inomstatlig konflikt.

Sammanfattningsvis innehåller vår nya variabel således alla inomstatliga konflikter under tidsperioden 1990-2009, oavsett konfliktens intensitetsgrad. Vi har även tagit med de inomstatliga konflikter där det förekommit intervention från en annan stad, dock har bara de stater där själva konflikten utspelat sig tagits med i analysen.

Vår nya variabel är dikotom och är kodad med '1' ifall landet haft en inomstatlig konflikt det året, och med '0' ifall det inte förekommit någon inomstatlig konflikt. Vi har sedan låtit SPSS räkna hur många år varje land haft en inomstatlig konflikt under tidsperioden 1990-2009. Dessa värden har slutligen förts över till QOG-databasen cross-section, vilket är den databas som vi använder oss av när vi gör vår analys. Värdena bildar här en kvantitativ variabel på hur

många år ett land haft en inomstatlig konflikt, enligt tidigare beskrivna definitioner, under denna tidsperiod.

3.2 Oberoende variabler

Val av variabler

Vi har utgått från fyra stycken kriterier då vi valt ut våra variabler. För det första måste variabeln ha teoretisk anknytning, det måste finnas forskning som gjorts inom området som motiverar valet av denna variabel. Vi anser att vetenskapliga arbeten alltid måste utföras med teoretiskt stöd, speciellt vid valet av förklarande variabler.

Det andra kriteriet är att variabeln har tillräckligt många observationer, i det här fallet att det finns värden för de flesta stater i världen. Variabler där det saknats värden för en majoritet av världens stater har därför valts bort. Vid regressionsanalyser på ett litet antal observationer kan svaret bli missvisande då man inte innefattar en majoritet av världens stater, detta blir även ett reliabilitetsproblem för vår analys. Vår ambition är därför att välja ut de variablerna med flest antal värden på världens stater.

Tidsaspekten är också ett viktigt kriterium. Vår analys innefattar inomstatliga konflikter från 1990 fram till idag, det är därför viktigt att våra variabler har uppmätta värden inom samma tidsspann. Vi har därför sett till variabelns mätningår när vi gjort våra val, variabler som endast innehåller värden tidigare än 1990 har därför valts bort.

Det sista kriteriet är att variabeln ska komma från en allmänt erkänd vetenskaplig källa där det är lätt att få information om hur variabeln konstruerats. Vi har därför försökt välja ut variabler som använts i forskning inom samma område, och som är allmänt vedertagna. Detta hör på sätt och vis ihop med vårt första kriterium. Dock är skillnaden här att det ofta finns teoretiskt stöd för användandet av en variabel men att vi ibland valt bort den till förmån för en mer erkänd och mer beprövad variabel. Som exempel har vi valt variabler som HDI-index och Freedom house, även då det finns andra variabler som är jämförliga. Detta är dock inte ett fastställt krav för oss utan mer något vi strävat efter då vi valt ut vilka variabler som ska ingå i vår analys.

Beskrivning av oberoende variabler

Lingvistisk fraktionalisering (al_language)

Mätt år: 2001, antal värden (stater): 181

Detta är ett mått på hur splittrat ett land är rent språkligt. Variabeln är konstruerad på så sätt att den mäter sannolikheten att två slumpmässigt utvalda personer i ett

land inte tillhör samma språkgrupp. Desto högre värde på variabeln desto större lingvistisk fraktionisering finns det i landet (QOG Codebook 2009, s. 68).

Religiös fraktionisering (al_religion)

Mätt år: 2001, antal värden (stater): 190

Denna variabel är konstruerad på samma sätt som lingvistiskt fraktionisering med skillnaden att man här mäter den religiösa splittringen i ett land. Alltså sannolikheten att två slumpmässigt utvalda personer i ett land inte tillhör samma religiösa grupp. Ett högre värde på variabeln pekar på en högre religiös fraktionisering i landet (QOG Codebook 2009, s. 68f).

Största minoritetsgruppen (fe_lmin)

Mätt år: 1990, antal värden(stater): 144

Här mäts hur stor andel av befolkningen som den nästa största etniska gruppen utgör. Definieringen och uppdelningen i olika etniska grupper är gjord av Fearon, som definierat 822 olika etniska grupper (QOG Codebook 2009, s. 87f). Om landet domineras av en etnisk grupp kommer denna variabel därför ha ett lågt värde. Det är dock viktigt att tänka på att ett lågt värde på denna variabel inte är ett bevis för en låg etnisk fraktionisering. Eftersom variabeln endast mäter den andel som den näststörsta gruppen utgör, är det viktigt att även tänka på att det kan finnas ett obestämt antal andra etniska grupper i landet. Variabeln berättar inte hur många andra etniska grupper som finns, och hur stor andel de utgör.

Största folkgruppen (fe_plural)

Mätt år: 1990, antal värden(stater): 152

Denna variabel utgår från Fearons definitioner av 882 olika etniska grupper, och mäter hur stor andel av befolkningen som den största etniska gruppen utgör (QOG Codebook 2009, s. 87f). Ett etniskt homogent land kan antas ha ett högt värde på denna variabel. Dock skall detta inte alltid ses som ett bevis för ett etniskt homogent land, då variabeln inte berättar hur många andra etniska grupper som finns i landet och vilken andel de utgör.

Kulturell diversifiering (fe_cultdiv)

Mätt år: 1990, antal värden(stater): 152

Detta är ytterligare en variabel som utgår ifrån Fearons definitioner av etniska grupper. Variabeln är ett mått på etnisk fraktionisering, emellertid med en viss korrigering för kulturella skillnader och språkliga skillnader mellan etniska grupper. Man ser inte bara på det faktum att folk tillhör olika etniska grupper, utan försöker även se ifall de olika etniska grupperna talar olika språk (QOG Codebook 2009, s. 88).

Andel av befolkningen som inte talar det vanligaste språket (el_gunn2)

Mätt år: 1990, antal värden(stater): 144

Vi försöker med den här variabelns hjälp se hur stor del av befolkningen som talar det vanligaste språket, och därav se ifall det förekommer någon språklig splittring i landet. Variabeln ger ett procentuellt mått och är sammanställd av Easterly &

Levine, men originalkällan är Gunnemark (QOG Codebook 2009, s. 87). Det finns en liknande variabel som tar upp andelen som talar landets officiella språk, den variabeln valde vi dock bort eftersom ett lands officiella språk inte nödvändigtvis behöver vara det mest utbredda, och därför inte ger ett korrekt mått på lingvistisk splittring.

Befolkning (gle_pop)

Mätt år: 2002, antal värden(stater): 192

Variabeln är sammanställd av Gleditsch, och mäter ett lands befolkningsmängd i tusental (QOG Codebook 2009, s. 91f).

Autonoma Regioner (dpi_auton)

Mätt år: 2001-2003(varierar mellan länderna), antal värden(stater): 159

Variabeln skall vara gjord som en dummy-variabel, det vill säga att den bara kan anta två värden, värdet '0' ifall landet saknar autonoma regioner, och således värdet '1' om landet har en eller flera autonoma regioner. Dock finns även värdet '2' med för några enstaka stater, ett fel som kodboken bekräftar (QOG Codebook 2009, s. 83). Varför detta inte åtgärdats i databasen vet vi inte, vi har emellertid själva kodat om variabeln så att den bara antar värdena 0 eller 1. Den ska därför härnäst fungera som en dummy-variabel i vår analys.

BNP per Capita (gle_gdp)

Mätt år: 2002, antal värden(stater): 192

Variabeln är konstruerad genom att man tar ett lands samlade bruttonationalprodukt och dividerar det på antalet invånare i landet. Variabeln är skapad av Gleditsch som i sin tur har inhämtat data från *the CIA Worldbook*, och alla värden är angivna i amerikanska dollar med det årets dåvarande växelkurs (QOG Codebook 2009, s. 92). Anledningen till att vi inte använder oss av real bnp per capita istället är för att vi inte ska göra jämförelser mellan åren, utan endast mellan de olika länderna de uppmätta åren. Vi använder oss av denna variabel som ett mått på landets ekonomiska ojämlikhet. Även då vi är medvetna om att det inte är det bästa sättet att mäta detta på. Ett trubbigt men allmänt vedertaget mått på ekonomisk ojämlikhet.

Gini-Index (uw_gini)

Mätt år: 1957-2005 (varierar mellan länderna), antal värden(stater): 149

Gini-index är ett mått på inkomstojämlikheter i ett land. Indexet varierar mellan värdet '0' – perfekt jämlik uppdelning av inkomsten och '100' – fullständig ojämlikhet (QOG Codebook 2009, s. 130f). Det finns andra variabler i QOC-databasen som också mäter gini-indexet, vi valde emellertid denna variabel, sammanställd av FN universitetet, eftersom den hade flest värden på världens stater. Det är angivet i kodboken att variabelns värden ska tolkas med viss försiktighet då variabeln mätts under en stor tidsperiod, jämförelser länder emellan kan därför vara missvisande (QOG Codebook 2009, s. 131). Detta är ett mätfel som vi är medvetna om.

HDI-index (undp_hdi)

Mätt år: 2002, antal värden(stater): 175

Detta index mäter socioekonomisk utveckling i ett land. Det mäter utvecklingen utifrån tre olika dimensioner. Det första är hälsan, där man ser på förväntad livslängd; kunskap där man bland annat ser på läskunnighet och hur många som går i skolan; och till sist undersöker man det ekonomiska välståndet i landet med hjälp av BNP per Capita (QOG Codebook 2009, s. 156).

År av demokrati sedan 1930 (t_demyrs)

Mätt år: 2000, antal värden(stater): 173

Treisman som sammanställt denna variabel utgår från Becks definition på en demokratisk stat. Han räknar sedan antal år som landet haft demokratiskt styre sedan år 1930 (QOG Codebook 2009, s. 127). Detta använder vi som ett mått på landets demokratiska tradition.

Civila rättigheter (fh_cl)

Mätt år: 2002, antal värden(stater): 192

Detta mått på civila rättigheter kommer från Freedom House. I variabeln ingår värden på yttrande- och religionsfrihet, rättssäkerhet och den personliga integriteten i landet. Även rättigheten att demonstrera, organisera sig i föreningar, och samlas i olika församlingar tas med då man mäter de civila rättigheterna i ett land. Variabeln varierar mellan 1 som betyder högst civila rättigheter, till 7 som är det sämsta värdet på rankingen (QOG Codebook 2009, s. 39).

Yttrande- och religionsfrihet (fh_feb)

Mätt år: 2005, antal värden(stater): 192

Egentligen ingår detta som en del av den tidigare beskrivna variabeln med civila rättigheter, men vi har ändå valt att ta med denna variabel då det kan vara intressant att mer specifikt undersöka denna variabels påverkan på inomstatliga konflikters varaktighet. Eftersom den ingår som en delmängd i variabeln om civila rättigheter(fh_cl) så kommer de två variablerna därför inte ingå i samma regressionsmodell. Freedom House tar här med bland annat medias självständighet från staten, religiösa grupperns möjlighet att få utöva sin tro, och akademisk frihet från staten eller politisk påverkan på skolsystemet. Samt invånarnas möjlighet att ställa upp i politiska diskussioner utan att behöva bli trakasserade. Variabeln är rankad från 0 – värst till 16 som är det bästa värdet (QOG Codebook 2009, s. 40).

4 Metod och material

4.1 Material

Vi har i vårt arbete utgått från en speciell databas i vår kvantitativa analys. Denna databas går under namnet QOG, vilket står för Quality of Government. Det är en databas sammanställd av Göteborgs universitet. Här finns variabler samlade från många olika källor. Detta är det främsta skälet till att vi valde denna databas till vårt arbete, eftersom vi ansåg att den innehöll de variabler vi behövde till vår analys.

Det finns två olika varianter av QOG-databasen, time-series där man kan utläsa värden under flera olika år och cross-section där variabelvärdena är hämtade från ett fast år (QOG 2009). Vi har huvudsakligen använt oss av cross-section databasen i vår analys.

Fördelen med att använda denna databas är att allt material redan finns samlat, och att man då kan koncentrera sig på själva analysen istället för att lägga tid på att samla ihop material till en egen databas. Detta kan emellertid också vara en nackdel, då ens analys är beroende av ett och samma material. Man är också begränsad till att endast använda de variabler som är inkluderade i denna databas. Alternativet hade varit att skapa en databas på egen hand där man själv fritt väljer ut och inhämtar egen data. Detta är dock något som kräver mycket tid och arbete. Det är därför en avvägning mellan den tid man vill lägga på själva analysen kontra materialinhämtningen.

Vi har dock gjort bedömningen att det material som finns att tillgå i QOG-databasen är fullt tillräckligt för en analys i den omfattningen vi utför. Fördelarna med att själva skapa en egen databas, med av oss utvalda variabler, står inte i proportion till det omfattande arbete detta skulle innebära.

4.2 Metod

4.2.1 Korrelationsanalys

Vi har utfört korrelationsanalyser på samtliga variabler som vi använt oss av i vårt arbete. Med korrelation menas att det finns ett starkt samband mellan variablerna, och att de överlappar varandra. Det vill säga två olika variabler som i princip beskriver samma sak. Vid regressionsanalys är det viktigt att inga av de oberoende variablerna överlappar varandra och att de därför inte är för starkt korrelerade. Detta är viktigt för att undvika vad som inom statistik kallas för multikollinearitet. Detta innebär att om man använder sig av variabler som är högt korrelerade med varandra kan detta ge missvisande resultat. Man kan felaktigt få enskilda variabler som inte är signifikanta, hela modellen kan felaktigt bli icke-signifikant och man kan få ”fel tecken” på riktningskoefficienten på enskilda variabler (Andersson et al. 2007, s. 110f). Eftersom vi i vår analys använder oss av flera variabler som är operationaliserade från liknande teoretiska begrepp så är det därför viktigt att hålla isär dem när vi sätter upp våra regressionsmodeller. Dels för problemet med multikollinearitet som vi tidigare nämnde, men även för att det inte direkt tillför något till vår analys att jämföra likadana variabler. Vi har därför satt som gräns att inga variabler i regressionsmodellerna får ha en positiv korrelation som överstiger 0,5, eller en negativ som understiger -0,5.

4.2.2 Variabeluppdelning

Vi har delat upp våra oberoende variabler i fyra olika grupper. Varje grupp motsvarar i viss mån en mer teoretisk definition, och innefattar flera oberoende variabler som är korrelerade med varandra. De är ämnade att mäta olika delar inom samma område.

De uppdelningar vi gjort är följande:

Grupp 1 - Lingvistisk, religiös, eller etnisk splittring.

al_language – Lingvistisk Fraktionalisering

al_religion – Religiös Fraktionalisering

fe_lmin – Största Minoritetsgruppen

fe_plural – Största Folkgruppen

fe_cultdiv – Kulturell Diversifiering

el_gunn2 - Andel av befolkningen som inte talar det vanligaste språket

Grupp 2 – Befolkning och autonoma regioner

gle_pop – Befolkning

dpi_auton - Autonoma regioner

Grupp 3 - Ekonomiska aspekter, Gini, GDP per capita, socioekonomisk utveckling

gle_gdp - BNP per Capita

uw_gini – Gini-Index

undp_hdi - HDI-Index

Grupp 4 - Demokratiska aspekter, statens kvalitet, medborgarnas rättigheter, demokratiska tradition

t_demyrs – År av demokrati sedan 1930

fh_cl – Civila Rättigheter

fh_feb – Yttrande- och Religionsfrihet

4.2.3 Multivariat regressionsanalys

Då vi valt att göra en kvantitativ analys behöver vi använda oss av ett statistiskt analysverktyg. Vi har valt att använda oss utav en multivariat regressionsanalys för att undersöka vad som påverkar inomstatliga konflikters varaktighet. Denna statistiska metod passade bra då vi ämnar mäta flera olika variablers förklaringsvärde på vår beroende variabel, år av inomstatiga konflikter.

En regressionsanalys kan användas för att göra prognoser och effektuppskattningar (Andersson et al. 2007, s. 17), men även för att mäta samband mellan variabler (Landman 2008, s. 56f). I vårt fall ska vi göra en regressionsanalys för att se hur våra oberoende variabler påverkar en inomstatlig konflikts längd. Det som skiljer en multivariat regressionsanalys från andra regressionsanalyser är att man här använder sig av flera oberoende variabler (Andersson et al. 2007, s. 83). Vi använder oss av statistikprogrammet SPSS när vi utför våra multivariata regressionsmodeller. Programmet utför själva uträkningarna och redovisar sedan resultatet. Detta kräver dock att man själv analyserar resultatet för att kunna dra slutsatser utifrån det. SPSS redovisar en mängd olika statistiska mått vid sina uträkningar, och det är flera av dessa som inte är direkt relevanta till vår analys. Vissa instruktioner har även inhämtats från institutionens SPSS-manual (jfr Wahman et al. 2009, s. 38ff). De statistiska mått som vi använder oss av när vi drar slutsatser från den statistiska analysen hade vi här tänkt beskriva kortfattat.

R-square eller adjusted R-square - Detta mått som även kallas för determinationskoefficienten R^2 (Andersson et al. 2007, s. 89) eller andel förklarad varians, är ett mått på hur stor del av variansen hos den beroende variabeln som kan förklaras med hjälp av våra regressionsmodell. En regressionsmodell vars förväntade värden överensstämmer bra med de observerade värdena har därför ett högt värde på R-square. Detta mäts procentuellt, där värdet går från 0 till 1 (Esaiasson et al. 2007, s. 433). I vårt fall innebär detta att R-square anger hur stor andel av variansen hos vår beroende variabel, år av inomstatliga konflikter, som kan förklaras med hjälp av den regressionsmodell vi skapat. Det finns även något som kallas för adjusted R-square, detta är en korrigering av R-square som används då man jämför olika regressionsanpassningar. Eftersom R-square brukar öka i värde då man lägger till fler oberoende variabler till sin regressionsmodell använder man sig av denna justering. Det är dock svårt att säga vilket mått som är

bäst att använda (Andersson et al. 2007, s. 94). Vi har dock valt att använda oss av adjusted R-square då vi tolkar regressionsanalysen.

Df – Degrees of freedom - Som på svenska kallas för frihetsgrader är helt enkelt hur många värden som ingår i regressionsmodellen. Vilket i vårt fall berättar hur många stater som ingår i analysen. Detta fungerar som en indikator på att vår analys innefattar tillräckligt med stater, vilket också indirekt ökar regressionsmodellens förklaringsvärde.

Signifikans - Med detta mäter vi hur stor sannolikheten är att det resultat vi fått fram beror på slumpen. Det vill säga sannolikheten att slumpen fått b-värdet i regressionen att vara skilt från noll. Oftast använder man sig av en 95 % - signifikansnivå, vilket betyder att det endast är 5 % sannolikhet att slumpen haft någon inverkan. Ett signifikansvärde som understiger 0,05 är därför statistiskt signifikant (Esaiasson et al. 2007, s. 433). De oberoende variabler som visar sig ha ett värde som understiger 0,05 är därför av intresse för oss. Vi undersöker både hela regressionsmodellens signifikansvärde samt varje enskild variabels.

Beta-värde - Detta kallas också för regressionskoefficient, och är en av de centrala delarna i en regressionsanalys. B-värdet talar om hur stor förändring det blir på den beroende variabeln när den oberoende variabeln ökar med en enhet (Esaiasson et al. 2007, s. 430f). I vår analys ger b-värdet, rent teoretiskt, ett mått på hur många år en inomstatlig konflikt varar om den oberoende variabeln ökar med en enhet. För vår analys är det dock mest intressant att se om b-värdet är positivt eller negativt. På så sätt kan vi se om det finns ett negativt eller positivt samband mellan den beroende och den oberoende variabeln.

4.2.4 Regressionsmodeller

Vid skapandet av våra fyra regressionsmodeller har vi utgått från några grundläggande kriterier. För det första får inga variabler i regressionsmodellen ha en inbördes korrelation som överstiger 0,5 eller understiger -0,5. Detta är för att undvika problemet med multikollinearitet, som vi tidigare talat om.

Vi har också haft som mål att ha med minst en variabel från varje variabelgrupp i våra regressionsmodeller.

Avslutningsvis har vi utgått från några av de råd som ges i boken *Regressions- och tidsserieanalys*. Här ges rådet att man ska ta med alla de variabler som är väsentliga för analysen, samt har teoretiskt stöd (Andersson et al. 2007, s. 111). Detta är något som vi i viss mån redan gjort då vi valde ut våra oberoende variabler, men även något vi utgått från när vi delat in variablerna i olika modeller. En annan riktlinje som också tas upp i boken är att man inte ska lägga till fler variabler till sin modell enbart för att öka värdet på R-square. Man måste ha ett syfte med varför man tar med en variabel i regressionsmodellen (Andersson

et al. 2007, s. 112). Vi har istället koncentrerat oss på enskilda variablers signifikans, istället för att försöka höja determinationskoefficienten, R-square.

5 Analys

Nedan följer vår analys. Den är indelad en resultatdel där resultatet från vår analys beskrivs. Sedan följer ett slutsatsavsnitt där vi tolkar och värderar vårt resultat. Under slutsatsdelen återfinns två avsnittsrubriker där invändningar och förslag på fortsatt forskning diskuteras.

5.1 Resultat

Här nedan redovisar vi en sammanfattning av det resultat vi har fått vid vår analys i SPSS.

Regressionsmodell Nr 1			
df	R-Square	Adjusted R-Square	Signifikans
129	0,210	0,171	0,000**
Regressionsmodell Nr 1			
Oberoende variabel		Beta-värde	Signifikans
Lingvistisk Fraktionalisering		6,071	0,000**
Religiös Fraktionalisering		-4,441	0,005**
Befolkning		5,193E-6	0,035**
Autonoma Regioner		0,636	0,563
Gini-index		-0,006	0,863
År av demokrati sedan 1930		-0,009	0,609

** – Signifikant på en 95 % signifikansnivå, värdet understiger 0,05.

Regressionsmodell Nr 2			
df	R-Square	Adjusted R-Square	Signifikans
96	0,298	0,243	0,000**
Regressionsmodell Nr 2			
Oberoende variabel	Beta-värde	Signifikans	
Andel av befolkningen som inte talar...	-0,017	0,995	
Största Minoritetsgruppen	-4,195	0,352	
Kulturell Diversifiering	3,058	0,375	
Befolkning	1,172E-5	0,004**	
Autonoma Regioner	-0,217	0,919	
Gini-index	-0,065	0,130	
Civila Rättigheter	1,278	0,000**	

** – Signifikant på en 95 % signifikansnivå, värdet understiger 0,05.

Regressionsmodell Nr 3			
df	R-Square	Adjusted R-Square	Signifikans
150	0,185	0,157	0,000**
Regressionsmodell Nr 3			
Oberoende variabel	Beta-värde	Signifikans	
Religiös Fraktionisering	-4,751	0,003**	
Största Folkgruppen	-3,988	0,019**	
Befolkning	5,226E-6	0,042**	
BNP per Capita	-8,223E-5	0,074	
Yttrandefrihet	-0,093	0,289	

** – Signifikant på en 95 % signifikansnivå, värdet understiger 0,05.

Regressionsmodell Nr 4			
df	R-Square	Adjusted R-Square	Signifikans
125	0,237	0,198	0,000**
Regressionsmodell Nr 4			
Oberoende variabel	Beta-värde	Signifikans	
Största minoritetsgruppen	0,781	0,824	
Religiös Fraktionisering	-2,138	0,180	
Autonoma Regioner	0,770	0,559	
Befolkning	1,460E-5	0,000**	
HDI-Index	-6,434	0,003**	
Yttrandefrihet	-0,132	0,148	

** – Signifikant på en 95 % signifikansnivå, värdet understiger 0,05.

Den normala signifikansgränsen för linjära regressionsanalyser inom statsvetenskapen brukar ligga på 95 % (Esaiasson et al. 2007, s. 432-433). Det är även den gränsen vi utgår från i våra egna tolkningar av analysen.

I modell ett ingår sex variabler: religiös fraktionisering, population, lingvistisk fraktionisering, gini-index, år av demokrati sedan 1930, samt autonoma regioner. Modellen visar tre signifikanta variabler. Religiös fraktionisering är signifikant och har ett negativt samband med konfliktlängd. Population och lingvistisk fraktionisering är också signifikant och har ett positivt samband med konfliktlängd. Gini-index och demokratisk historik är negativt relaterade till konflikters varaktighet men är å andra sidan inte signifikanta. Autonoma regioner är heller inte signifikant men har ett positivt samband med konflikters varaktighet. Adjusted R square är 0,171 och regressionsmodellen är signifikant.

I modell två ingår också sju variabler: Population, autonoma regioner, andel av befolkning som inte talar det vanligaste språket, gini-index, civila rättigheter, kulturell diversifiering och största minoritetsgrupp. I modellen finner vi två variabler signifikanta. Population och civila rättigheter är signifikanta och har ett positivt samband med konfliktlängd. Autonoma regioner, liksom gini-index, har ett negativt samband med konfliktlängd men är inte signifikant. Andel av befolkningen som inte talar det vanligaste språket, och största minoritetsgrupp har positiva samband med konfliktlängd men även dem är icke signifikanta. Adjusted R square är 0,243 och regressionsmodellen är signifikant.

I modell tre ingår fem variabler: religiös fraktionisering, population, yttrandefrihet, BNP per capita, samt andel som utgör den största folkgruppen. Tre av dessa variabler visar sig vara signifikanta. Religiös fraktionisering är återigen signifikant och har ett negativt samband med konfliktlängd. Även population är signifikant och har ett positivt samband till konfliktlängd. Andel som utgör den största folkgruppen är signifikant och har ett negativt samband till konfliktlängd.

BNP per capita och yttrandefrihet har ett negativt samband till konfliktlängd men är icke signifikanta. Adjusted R square är 0,157 och regressionsmodellen är signifikant.

I modell fyra ingår sex variabler: Autonoma regioner, population, HDI-index, andel som utgör den största minoritetsgruppen, Yttrandefrihet samt religiös fraktionisering. I modellen finner vi två signifikanta variabler. Population är återigen signifikant och har ett positivt samband till konfliktlängd. HDI-index är också signifikant men har ett negativt samband till konfliktlängd. Autonoma regioner och andel som utgör den största minoritetsgruppen har båda positiva samband till konfliktlängd, men är icke signifikanta. Religiös fraktionisering har återigen ett negativt samband till konfliktlängd, men i den här modellen är den inte signifikant. Yttrandefrihet visar sig ha ett negativt samband med konfliktlängd, men är icke signifikant. Adjusted R square är 0,198 och regressionsmodellen är signifikant.

Variabeln population ingår i alla modeller och visar sig vara signifikant och positiv i förhållande till konfliktlängd i samtliga tester. Religiös fraktionisering har ett negativt samband till konfliktlängd i tre modeller.

5.2 Slutsats

I analysen finner vi visst stöd i att högre grad av demokrati, närmare bestämt civila rättigheter leder till längre konflikter i motsats till vår första hypotes. Utöver det verkar demokratisk tradition inte heller vara av betydelse för att förklara konfliktlängd. Per capita inkomst har ett negativt samband till konfliktlängd men resultatet befinner sig strax över gränsen för vad som kan anses statistiskt säkerställt, därmed drar vi slutsatsen att per capita inkomst inte är en särskilt relevant faktor för att förklara konfliktlängd. Inte heller vår tredje hypotes finner vi något stöd för i analysen. Hög ojämlikhet har ett negativt samband till konfliktlängd men resultatet är inte statistiskt säkerställt, därför kan vi inte dra någon slutsats av att så är fallet. Religiös fraktionisering har visat sig bidra till kortare konflikter i motsats till vår fjärde hypotes. Lingvistisk fraktionisering visar sig i analysen bidra till längre konflikter och därmed hittar vi stöd i vår femte hypotes. Andel av befolkning som utgör den näst största minoritetsgruppen visar på motsatta resultat i de två modellerna som variabeln ingår i. Dessutom är resultatet inte statistiskt säkerställt vilket gör att vi inte finner något stöd i vår sjätte hypotes. Däremot finner vi stöd i vår sjunde hypotes. Ju större majoritet som den största etniska gruppen utgör desto kortare konfliktlängd. Vi finner inget stöd för vår åttonde hypotes som inte visar sig vara statistiskt säkerställd i vår analys. Vår nionde hypotes finner vi starkt stöd för i analysen. Därmed kan vi dra slutsatsen att konfliktlängden ökar med befolkningens mängd. Vi finner inget statistiskt säkerställt samband om att autonoma regioner skulle bidra till kortare konflikter. Däremot finner vi att hög socioekonomisk utveckling minskar konfliktlängden. Sammanfattningsvis finner vi stöd i fyra av våra hypoteser: H5: Ju högre lingvistisk fraktionisering desto längre konflikter, H7: Ju större

majoritet den största etniska gruppen utgör desto kortare konflikter, H9: Ju större befolkningens mängd i ett land desto längre konflikter och H11: Ju lägre socioekonomisk utveckling desto längre konflikter.

Utifrån H5 kan vi dra slutsatsen att länder med hög grad av lingvistisk fraktionisering löper större risk för längre konflikter. Hypotesen H7 kan vi inte dra några slutsatser utav eftersom att vår mätning förutsätter att den största etniska gruppen i våra analysenheter är i majoritet, vilket den naturligtvis inte behöver vara. Därmed blir mätningen invalid så länge vi inte kan vara säkra på att så är fallet. Hypotes H9 stärker det som både Fearon (2004) och Collier et al. (2004) redan kommit fram till. Å andra sidan finns det klara invändningar (som diskuteras nedan) att göra som även Fearon (2004) och Collier (2004) gör. Därför bör H9 tolkas med viss försiktighet. Beroende på om vårt resonemang kring hypotes H11 under hypotesformuleringen kan anses som rimligt borde följaktligen också H11 stärka ”rebellion-as-mistake”. Vi kan dessutom konstatera att H4 inte stämmer, men att religiös fraktionisering istället leder till kortare konflikter.

Till sist vill vi kommentera regressionsmodellernas Adj. R-square värde, vad som framkommit i vår analys är att modell två är den som till synes verkar ha högst värde på Adj. R-square. Det är därför den modell som bäst kan förklara konfliktlängden. Man ska emellertid inte hänga upp sig allt för mycket på detta värde. Inomstatliga konflikters längd är så pass komplext att det finns otaliga andra faktorer som inverkat på konfliktlängden. Det är därför som vi mer koncentrerat oss på enskilda variabelers förklaringsvärde, än hela modeller.

5.2.1 Invändningar

Vi är medvetna om att vår uppsats är långt ifrån perfekt. Det finns en rad invändningar att göra. Nedan följer ett axplock av vad vi tror kan utgöra de största fallgroparna i vår uppsats.

Klassiska problem med stora kvantitativa studier är tillgängligheten på data, validiteten på mätningarna, och de matematiska färdigheterna som krävs för att analysera data (Landman 2008, s. 63). I datan vi använder mäts olika variabler vid olika tillfällen. Mätningår varierar även ibland inom samma variabel för olika länder vilket kan orsaka validitetsproblem. Även operationaliseringarna vi gör medför en viss ”begreppsglidning”. Mäter HDI-index verkligen socioekonomisk utveckling, och gini-index verkligen ojämlikhet? Metodologiska svagheter med stora kvantitativa studier som vår uppsats kan givetvis diskuteras. En invändning skulle exempelvis kunna vara att inomstatliga väpnade konflikter och de mekanismer som ligger bakom deras varaktighet är för komplexa för att kunna generaliseras kring på sättet som vi försöker göra i vår uppsats.

Vi kommer fram till att populationsstorlek påverkar varaktigheten på inomstatliga väpnade konflikter. Å andra sidan behöver det inte vara så att enskilda konflikter varar längre i större länder. Större länder kan rimligen omfattas av flera ”fristående” konflikter samtidigt. Kodningen på vår beroende variabel tar bara i anspråk huruvida det existerat en konflikt i det givna landet vid

de olika mätningstillfällena. Potentiellt sett skulle alltså vår beroende variabel för ett land kunna anta värdet femton och bestå av femton ettåriga konflikter. Chansen för sådana tendenser i vår beroende variabel torde sannolikt öka med landets storlek. Collier (2004, s. 263) för ett liknande resonemang. Dessutom finner Fearon (2004, 287) att variabeln befolkningsmängd ”plockas upp” av ”sons-of-the-soil dynamiken” - ytterligare ett argument för att vara skeptisk till hypotes H9.

Dessutom kan vi tänka oss att en del länder faller kort om antal döda per år noteras i vår beroende variabel. Om ett land ett år noteras med 24 döda i väpnad konflikt faller det precis kort med en person det året och får således kodningen noll. Detta skulle kunna ge en skev bild av hur en konflikt ser ut i ett land. För övrigt kan man tänka sig att många människor dör enligt den givna definitionen men att de sedan inte registreras ”rätt”. Detta skulle potentiellt kunna påverka resultatet i analysen. Dock ska man inte negligera det faktum att eventuella mätningfel och klassificeringsproblem till största delen åligger UCDP att ta ansvar för. Då det trots allt är deras forskning som vi inhämtat den delen av vårt material från. Vi skulle kunna tillägna det här avsnittet flera sidor, men för att bespara våra opponenter deras arbete väljer vi att avrunda här och istället uppmuntra till fortsatt forskning.

5.2.2 Förslag på fortsatt forskning

Inomstatliga konflikter är ett väldigt intressant forskningsområde och det finns många olika inriktningar man kan göra på sin forskning. Som förslag på vidare forskning har vi dock valt att hålla oss inom området för vår egen frågeställning. Just de inomstatliga konflikternas längd eller varaktighet är ett område som vi tror kan utvecklas mer. Nedan följer ett par förslag på hur man kan gå vidare med forskningen.

I vårt arbete har vi haft hela världen som analysområde. De slutsatser vi dragit har varit av generell art och beskriver samtliga inomstatliga konflikter i världens stater. Det kan dock tänkas att orsaken till inomstatliga konflikters varaktighet är något som skiljer sig mellan olika platser i världen. En intressant fortsättning på vår forskning hade då varit att gå ner på regional nivå och undersöka huruvida man kan utläsa liknande samband. Man hade eventuellt kunnat undersöka om det finns skillnader mellan regioner såsom exempelvis mellanöstern och de postsovjjetiska staterna.

En mer uppenbar vidareutveckling av forskningen är att man förändrar sin variabeluppsättning. De variabler vi använt oss av, i vår analys, är blott en liten del av alla de variabler som finns att tillgå. Många av de variabler som helt saknar förklaringsvärde hade man kunnat byta ut mot andra. Samtidigt som man konsulterar andra teorier inom samma forskningsområde för att motivera sin nya variabeluppsättning. Valet av variabler är också något som är starkt knutet till det material man använder sig av, och främst till den databas man utgår ifrån. En intressant vidareutveckling av vårt arbete hade således varit att göra en bredare materialinhämtning för att finna andra förklarande variabler.

Det hade också varit intressant att fortsätta forskningen baserat på det resultat som vi fått i detta arbete. Exempelvis finner vi starka samband mellan befolkningsmängd och konfliktlängden, men även ett till synes märkligt resultat som att högre religiös fraktionisering leder till kortare inbördeskrig. Detta är något som man hade kunnat undersöka närmare.

6 Referenser

- Andersson, Göran, et al, 2007. *Regressions- och tidsserieanalys*. 3:e uppl. Lund: Studentlitteratur
- Collier, Paul – Hoeffler, Anke – Söderbom, Måns, 2004. "On the Duration of Civil War", *Journal of Peace reasearch* vol. 41, nr. 3 (Maj, 2004), s. 253-273.
- Esaiasson, Peter, et al, 2007. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 3:e uppl. Stockholm: Norstedts juridik.
- Fearon, James D, 2004. "Why Do Some Civil Wars Last so Much Longer than Others?", *Journal of peace Reasearch* vol. 41, nr. 3 (Maj, 2004), s. 275-301.
- Hegre, Håvard, 2004. "The Duration and Termination of Civil War", *Journal of Peace Research* vol. 41, nr. 3 (Maj, 2004), s. 243-252.
- Landman, Todd, 2008. *Issues and Methods in Comparative Politics: An Introduction*. London: Routledge.
- UCDP, 2009. 2009-12-27. "Active conflicts by type" http://www.pcr.uu.se/research/UCDP/graphs/conflict_types_2008.gif
- QOG Codebook, June 17 2009. *The Quality of Government Dataset Codebook*. http://www.qog.pol.gu.se/data/QoG_Codebook_vJune09.pdf
- QOG 2009-12-27. *The QOG Data*. http://www.qog.pol.gu.se/data/data_1.htm
- Wahman, Michael – Andersson, Rickard, 2009. *En introducerande guide till SPSS*. Lund: Statsvetenskapliga institutionen.

Handledare:

Universitetslektor Johan Vamstad

Handledning inom kvantitativ metod: Doktorand Michael Wahman